

V

(Ogłoszenia)

INNE AKTY

KOMISJA EUROPEJSKA

Publikacja wniosku o rejestrację zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych

(2014/C 340/06)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec wniosku zgodnie z art. 51 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 ⁽¹⁾.

WNIOSK O REJSTRACJĘ GTS

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 509/2006**w sprawie produktów rolnych i środków spożywczych będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami ⁽²⁾****„HEUMILCH”/„HAYMILK”/„LATTE FIENO”/„LAIT DE FOIN”/„LECHE DE HENO”****NR WE: AT-TSG-0007-01035 – 27.8.2012****1. Nazwa i adres grupy składającej wniosek**

Nazwa: ARGE Heumilch Österreich
Adres: Grabenweg 68, 6020 Innsbruck, Austria
Tel. +43 512345245
E-mail: office@heumilch.at

2. Państwo członkowskie lub państwo trzecie

Austria

3. Specyfikacja produktu**3.1. Nazwa przeznaczona do rejestracji**

„Heumilch” (DE); „Haymilk” (EN); „Latte fieno” (IT); „Lait de foin” (FR); „Leche de heno” (ES)

3.2. Należy określić, czy nazwa jest specyficzna sama w sobie wyraża specyficzny charakter produktu rolnego lub środka spożywczego.

Produkcja mleka na bazie siana jest najbardziej pierwotną formą wytwarzania mleka. Mleko pochodzi od zwierząt z tradycyjnej zrównoważonej gospodarki mleczarskiej. Najważniejsza różnica i tradycyjny charakter polegają na tym, że w przypadku produkcji mleka na bazie siana, tak jak w pierwotnej produkcji mleka, zwierzętom nie podaje się pasz kiszonych. Uprzemysłowienie rolnictwa od lat 60. XX w. doprowadziło dzięki mechanizacji do coraz powszechniejszej produkcji kiszzonek (pasz kiszonych) i wyparło w ten sposób gospodarkę opartą na wykorzystaniu siana. Ponadto w świetle dyrektyw obowiązuje zakaz hodowli zwierząt i stosowania pasz genetycznie zmodyfikowanych, które zgodnie z obowiązującymi przepisami podlegają obowiązkowi odpowiedniego znakowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 1. Zastąpione rozporządzeniem (UE) nr 1151/2012.

Karmienie odbywa się odpowiednio do pór roku: w okresie dostępności zielonki zwierzęta otrzymują świeżą trawę i zioła, a także siano i dozwolone pasze, o których mowa w pkt 3.6, zaś w okresie zimowym siano i dozwolone pasze, o których mowa w pkt 3.6.

3.3. Czy wniosek obejmuje zastrzeżenie nazwy na mocy art. 13 ust. 2 rozporządzenia 509/2006?

Rejestracja z zastrzeżeniem nazwy.

Rejestracja bez zastrzegania nazwy.

3.4. Rodzaj produktu

Klasa 1.4. Inne produkty pochodzenia zwierzęcego (jaja, miód, różne produkty mleczne z wyjątkiem masła itp.).

3.5. Opis produktu rolnego lub środka spożywczego, którego dotyczy nazwa w pkt 3.1

Mleko krowie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

3.6. Opis metody produkcji produktu rolnego lub środka spożywczego, którego dotyczy nazwa w pkt 3.1

„Heumilch”, czyli „mleko sienne”, jest wytwarzane w tradycyjnych warunkach produkcji zgodnie z przepisami „Heumilchregulativ” (wytycznych dotyczących mleka siennego), a w jego produkcji zakazane jest stosowanie pasz kiszonych oraz wykorzystywanie zwierząt i pasz genetycznie zmodyfikowanych, które zgodnie z obowiązującymi przepisami podlegają obowiązkowi odpowiedniego znakowania.

„Heumilchregulativ”

— „Mleko sienne” to mleko krowie produkowane przez wytwórców mleka, którzy zobowiązali się do przestrzegania kryterium zakazu wykorzystywania zwierząt i stosowania pasz genetycznie zmodyfikowanych, które zgodnie z obowiązującymi przepisami podlegają obowiązkowi odpowiedniego znakowania.

Pasze dozwolone

— Pasze składają się zasadniczo ze świeżej trawy i ziół w okresie dostępności pasz zielonych oraz siana w okresie zimowym. Udział pasz objętościowych w racji dziennej musi wynosić co najmniej 75 % masy suchej.

— Jako dodatki do pasz dozwolone są: zielony rzepak, zielona kukurydza, zielone żyto i buraki pastewne oraz pelety z siana, lucerny i kukurydzy.

— Jeśli chodzi o zboża, dozwolone są: pszenica, jęczmień, owies, pszenżyto, żyto i kukurydza w formie konwencjonalnej dostępnej na rynku oraz w postaci mieszanek z substancjami mineralnymi, jak np. otręby, pelety itp.

— W paszach można stosować również bób, groch polny, owoce oleiste oraz śrutę poekstrakcyjną i makuchy.

Pasze niedozwolone

— Niedozwolone jest karmienie kiszonką (paszami kiszonymi), mokrym sianem i sianokiszonką.

— Niedozwolone jest karmienie produktami ubocznymi z browarów, gorzelni, tłoczni moszczu oraz produktami ubocznymi przemysłu spożywczego, jak np. wilgotnym młótem browarnianym czy wysłodkami mokrymi – wyjątek: wysłodki suszone jako produkt uboczny produkcji cukru oraz pasze białkowe z przetwarzania zboża w postaci suchej.

— Niedozwolone jest podawanie krowom dojnym pasz w postaci zmiękczonej.

— Niedozwolone jest podawanie pasz pochodzenia zwierzęcego (mleka, serwatki, mączek zwierzęcych itp.) – wyjątek stanowi bydło młode, któremu można podawać mleko i serwatkę.

— Niedozwolone jest karmienie odpadami z ogrodnictwa i sadownictwa, ziemniakami i mocznikiem.

Zasady dotyczące nawożenia

— Na wszelkich użytkach rolnych dostawcy mleka niedozwolone jest stosowanie jako nawozu osadów ściekowych, produktów z tych osadów oraz kompostu z komunalnych zakładów przetwarzania odpadów.

— Konieczne jest zachowanie przez dostawcę mleka minimalnego okresu przejściowego wynoszącego 3 tygodnie między wywiezieniem nawozu naturalnego na swoje arealy paszowe, a korzystaniem z nich do celów wypasu.

Zastosowanie chemicznych substancji pomocniczych

- Na wszystkich arenach producenta mleka dostarczających zielonki możliwe jest tylko selektywne stosowanie chemicznie syntetycznych środków ochrony roślin pod profesjonalnym kierownictwem agronoma i punktowe zwalczanie szkodników.
- Zastosowanie dopuszczonych środków do oprysku w celu zwalczania much w oborach przeznaczonych dla krów jest dozwolone tylko podczas nieobecności krów dojnych.

Zakazy w odniesieniu do dostaw

- Dostarczanie mleka jako „mleka siennego” najwcześniej od 10. dnia po ocieleniu.
- W przypadku pobierania mleka od krów, które były uprzednio karmione kiszoną (paszą kiszoną), należy zachować okres przejściowy wynoszący co najmniej 14 dni.
- Jeżeli chodzi o zwierzęta wypędzane na pastwiska górskie/hale, które podczas pobytu w zagrodzie były karmione kiszoną (paszą kiszoną), należy albo przestawić je na 14 dni przed wypędem na pastwisko/halę na karmę bezkiszonkową, albo też ich mleko może być zaklasyfikowane jako „mleko sienne” dopiero po 14 dniach ich pobytu na pastwisku/hali (w prywatnym gospodarstwie dostarczającym „mleka siennego”). Na pastwisku górskim/hali niedozwolona jest ani produkcja kiszonki, ani jej podawanie zwierzętom.

Zakaz dotyczący genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy

- Tradycyjna podstawa produkcji „mleka siennego” polega na zakazie wykorzystywania zwierząt i stosowania pasz genetycznie zmodyfikowanych, które zgodnie z obowiązującymi przepisami podlegają obowiązkowi odpowiedniego znakowania.

Pozostałe przepisy

- Produkcja kiszonki (pasz kiszonych) jest niedozwolona w miejscach prowadzenia działalności producenta „mleka siennego”.
- Niedozwolone są produkcja i przechowywanie jakiegokolwiek rodzaju bel owiniętych w folię.
- Niedozwolona jest produkcja mokrego siana i sianokiszonki w miejscach prowadzenia działalności producenta „mleka siennego”.

3.7. *Specyficzny charakter produktu rolnego lub środka spożywczego*

„Mleko sienne” różni się od standardowego mleka krowiego szczególnymi warunkami produkcji zgodnie z „Heumilchregulativ”, o którym mowa w pkt 3.6.

W ramach badań przeprowadzonych w latach 1995 i 2001 przez Federalny Urząd ds. Mleczarstwa Alpejskiego w Rotholz dr Ginzinger i jego współpracownicy stwierdzili w przypadku 65 % próbek „mleka kiszonkowego” ponad 1 000 zarodników clostridium na litr. Podczas badania mleka dostarczanego do jednej z dużych wytwórni sera w przypadku aż 52 % próbek stwierdzono ponad 10 000 takich zarodników na litr. Natomiast badanie „mleka bezkiszonkowego” wykazało, że 85 % próbek zawierało poniżej 200, a 15 % między 200 a 300 zarodników clostridium na litr. Dzięki szczególnemu rodzajowi karmienia zwierząt „mleko sienne” ma znacznie niższą zawartość zarodników clostridium. W związku z tym przy produkcji sera twardego z surowego „mleka siennego” dochodzi do mniejszej liczby poważnych błędów dotyczących dziur i nieprawidłowości w smaku.

W ramach projektu badawczego „Wpływ kiszonki na jakość mleka” dokonano badania smaku mleka produkowanego metodą karmienia kiszoną i metodą bezkiszonkową (Ginzinger i Tschager, Federalny Urząd ds. Mleczarstwa Alpejskiego w Rotholz, 1993). 77 % próbek mleka produkowanego na bazie karmienia sianem nie wykazało żadnej nieprawidłowości w smaku. W przypadku mleka produkowanego na bazie karmienia kiszoną odsetek próbek bez nieprawidłowości w smaku wyniósł natomiast tylko 29 %. Również w przypadku próbek mleka pobieranych ze zbiorników mlekowozów dało się stwierdzić zdecydowaną różnicę. 94 % próbek bezkiszonkowego „mleka siennego” nie wykazało żadnej nieprawidłowości w smaku. W przypadku „mleka kiszonkowego” odsetek prawidłowych próbek wyniósł natomiast tylko 45 %.

W jednej z prac dyplomowych na Uniwersytecie Wiedeńskim autorzy (Schreiner, Seiz, Ginzinger, 2011) udowodnili, że „mleko sienne” ze względu na karmienie zwierząt oparte na paszach objętościowych i zielonce wykazuje dwa razy większą zawartość kwasów tłuszczowych omega-3 i sprzężonego kwasu linolowego niż mleko standardowe.

3.8. Tradycyjny charakter produktu rolnego lub środka spożywczego

Produkcja „mleka siennego” i jego dalsze przetwórstwo są tak stare jak tradycja chowu krów mlecznych w rolnictwie (od ok. V w. p.n.e.). Już w średniowieczu na terenach pogórza alpejskiego i w górach Tyrolu wytwarzano z „mleka siennego” ser w gospodarstwach zwanych „Schwaighöfe”. Słowo „Schwaig” pochodzi ze średniowysokoniemieckiego i oznacza specjalną formę osiedla, a przede wszystkim formę gospodarstwa w regionie alpejskim. „Schwaighöfe” były często tworzone przez samych władców jako stałe osiedla i służyły jako gospodarstwa hodowli bydła przede wszystkim do celów mleczarskich (szczególnie produkcji sera). W Tyrolu i Salzburgu ich istnienie datuje się od XII w. Na obszarach górskich „mleko sienne” było pierwotnie związane z wytwarzaniem sera twardego z surowego mleka. Już około 1900 r. wydano przepisy („Milchregulative”) dotyczące mleka produkowanego na bazie pasz bezkiszonkowych, nadającego się do produkcji twardego sera. Na ich podstawie w 1950 r. opracowano w Austrii stosowne przepisy („Milchregulative”) dla krajów związkowych Vorarlberg, Tyrol i Salzburg. W 1975 r. przepisy te zostały ujednoczone i uznane przez fundusz mleczarski (*Milchwirtschaftsfonds*) za wytyczne w zakresie mleka nadającego się do produkcji twardego sera (*Bestimmungen über die Übernahme von hartkäsetauglicher Milch*, Österreichische Milchwirtschaft zeszyt 14, załącznik 6 nr 23c, z dnia 21 lipca 1975 r.). Wcześniejszy austriacki organ planowania w dziedzinie mleczarstwa wyznaczył do 1993 r. niektóre obszary produkcji jako tak zwane „obszary bezkiszonkowe”, by utrzymać „mleko sienne” (zwane też „mlekiem bezkiszonkowym” lub „mlekiem nadającym się do produkcji twardego sera”) jako surowiec dla zakładów serowarskich prowadzących produkcję w oparciu o mleko surowe. W 1995 r. przedłużono okres obowiązywania obszarów bezkiszonkowych w odniesieniu do „mleka siennego” na mocy dyrektywy specjalnej Federalnego Ministerstwa Rolnictwa, Leśnictwa, Gospodarki Wodnej i Ochrony Środowiska dotyczącej wspierania rolnictwa przyjaznego dla środowiska, ekstensywnego i chroniącego naturalne habitaty (*Österreichisches Programm für umweltgerechte Landwirtschaft: ÖPUL*) – działanie dotyczące niestosowania kiszonek.

Na pastwiskach górskich/halach tradycyjnie od dawien dawna prowadzi się karmienie zwierząt zgodnie z kryteriami obowiązującymi w odniesieniu do „mleka siennego”. Najstarsze pojedyncze dokumenty i świadectwa dotyczące wytwarzania sera na alpejskich pastwiskach górskich datują się od 1544 r., a dotyczą Wildschönauer Holzalm w Tyrolu.

Od początku lat 80. ubiegłego wieku niektórzy z rolników prowadzą swoje gospodarstwa produkujące „mleko sienne” dodatkowo według zasad rolnictwa biologicznego/ekologicznego.

3.9. Minimalne wymogi i procedury sprawdzania specyficznego charakteru

—

4. Organy lub jednostki kontrolujące zgodność ze specyfikacją produktu

4.1. Nazwa i adres

—

4.2. Szczególne zadania organu lub jednostki

—